

Lovforslag nr. L 184. Fremsat den 25. marts 1980 af Lis Starcke (DR), Ib Christensen (DR), Flygaard (DR), Alfred Hansen (DR) og Mølgaard (DR)

Forslag

til

Lov om oprettelse af sociale forbrugerråd

§ 1. Hvor der fremsættes ønske herom fra lokale grupper, foreninger eller organisationer med tilknytning til forbrugere i henhold til lov om social bistand, skal kommunalbestyrelsen søge oprettet et socialt forbrugerråd.

§ 2. Det sociale forbrugerråd skal bestå af repræsentanter for de lokale grupper, foreninger eller organisationer, som ønsker sig repræsenteret, med baggrund i deres arbejde i tilknytning til sociale forhold.

§ 3. Såfremt kommunalbestyrelsen afslår en af § 1 omhandlet anmodning, kan de ansøgende organisationer indanke sagen i overensstemmelse med de i lov om kommunernes styrelse og lov om Københavns kommunes

styrelse fastsatte regler.

§ 4. Det sociale forbrugerråds opgave er at støtte kommunalbestyrelsen i arbejdet med at planlægge og tilrettelægge et effektivt bistandssystem. Det sociale forbrugerråd skal høres i spørgsmål af mere generel eller principiel karakter vedrørende den sociale lovgivning, ligesom det på eget initiativ kan tage sådanne spørgsmål op. Det sociale forbrugerråd er alene rådgivende og kan ikke inddrages i behandlingen af sager om bestemte personer.

§ 5. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft 1. januar 1981.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en genfremsættelse af et forslag fremsat den 23. februar 1978, jfr. Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 6640, tillæg A sp. 3147. §§ 2 og 3 er ændret for at tilgodese kritik ved forslaget første fremsættelse.

Formålet med lovforslaget er at sikre, at bistandsloven fungerer bedst muligt i forhold til samfundet som helhed og i forhold til den enkelte borger. Det ret store antal klager vidner om, at bistandsloven endnu ikke er blevet det, man havde tilsigtet – en lettelse og forenkling såvel for brugerne som for administrationen.

Udgangspunktet er videre, at der i befolkningen klart kan konstateres et voksende ønske om nær-demokrati og medindflydelse. At imødekomme dette krav ved at give forbrugrepræsentanter en organiseret medindflydelse på et for den enkelte og for samfundet så centralt og vigtigt område som den sociale lovgivnings lokale administration synes naturligt.

I en tid, hvor samfundets ressourcer på grund af mindre økonomisk vækst og stor arbejdsløshed er begrænsede, er der særlig baggrund for oprettelse af forbrugerråd, da disse vil kunne medvirke til bedst mulig udnyttelse af de midler, samfundet kan afse på det sociale område.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til §§ 1 og 2

Der er i dag, jfr. socialministeriets cirkulære nr. 140 af 15. august 1975, punkt 18, adgang til for kommunalbestyrelsen og det sociale udvalg at nedsætte sociale forbrugerråd. Det foreslås, at dette ændres til et pålæg for kommunerne om at søge oprettet et sådant, hvor der fra relevante organisationer m. v. fremsættes ønske herom. Følgende foreninger og organisationer må – i det omfang, de er repræsenteret i kommunen – anses for naturlige rådsmedlemmer: plejehjems- og pensionistforenin-

ger, bistandsforeninger, lægeföreninger, lærer- og pædagogforeninger, dag- og døgninstitutionsforeninger, humanitære og velgørende foreninger. De pågældende grupper, foreninger eller organisationer udpeger selv deres repræsentanter.

Til § 3

Det bemærkes udtrykkeligt, at også et afslag, som er begrundet med, at forbrugerrådet ikke kan sammensættes repræsentativt, vil kunne påankes.

Til § 4

I betragtning af de allerede eksisterende klage-muligheder, herunder amsankenævne, skønnes det ikke rimeligt at inddrage de sociale forbrugerråd i behandlingen af personsager. Men intet hindrer medlemmer af det sociale forbrugerråd i som enkeltpersoner at være bisiddere i en konkret sag, hvor det ønskes af klienten, ligesom forbrugerrådet med inspiration i en konkret sag kan rejse denne på generel basis.

Den sociale forvaltnings muligheder for at yde hjælp er begrænset af de retningslinier og prioriteringer, som er fastlagt af det sociale udvalg og kommunalbestyrelsen, herunder det sociale budget. Det er disse retningslinier og prioriteringer, som det sociale forbrugerråd først og fremmest skal bidrage til udformningen af. Herunder bør forbrugerrådet forsynes med statistiske oplysninger om den sociale udvikling i kommunen.

Som nogle typiske områder, der kan inddrages, skal nævnes: Institutionsbyggeri, placering og indretning, behandlingspolitik. Foranstaltninger over for ungdomsarbejdsløse. Børneforsorgsinstitutionernes arbejde. Retningslinier og takster for sociale ydelser. Socialforvaltningens struktur.

De sociale forbrugerråd kan blive informationskilder – begge veje – for lovgivningsmagten. Der kan i de sociale forbrugerråd opsamles og til de berørte organisationer viderebringes viden om f. eks. bistandslovens administration.